

DEĞER Çocuk

CEZA VE TEVKİFELERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ YAYINIDIR

Yıl:6 Sayı:22 · Ekim-Aralık 2024
DEĞER dergisinin ekidir.

Bir Çocuk, Bir Hayal ve Atatürk

2 Eylül 1928 güzel bir sonbahar sabahıydı. **Gazi Mustafa Kemal Paşa** Gelibolu'ya gelmişti. Ben de Gazi'yi yakından görmeyi, elimdeki bir buket çiçeği Gazi'ye vermeyi çok istiyordum. Hayalimi gerçekleştirmek için var gücümle çocuk yüreğimle kalabalığı aştım. Gazi'nin karşısındaydım. Ayağım tökezleyip düştüm. Gazi, beni yerden kaldırdı. İki yanağımdan öptü. Buketi aldı. **"Acıdı mı kızım?"** dedi.

Küçük kalbim çok hızlı atıyordu. **"Acımadı."** dedim. Yanındaki kurmaylara **"Çocuğun ayağına dikkat edin."** diye emir verdi.

"Büyünce öğretmen olacağım ben." dedim birden ağızımdan bu cümle döküldü. Bana mavi gözleriyle gülümsedi, saçımı okşadı. Bu sözümü tutmak için var gücümle çalıştım. Aradan iki yıl geçti.

Artık Ben Öğretmen Adayı Fatma Refet'im

1930 yılında Edirne'de okulları gezen Gazi, Kız Öğretmen Okulunu ziyaret etmişti, sınıflarda dersleri dinlemişti. Atatürk, okula geldiğinde kendisine okul adına bir buket sundum ve şu konuşmayı yaptım: **"Aziz Paşam! Türk yurdunun sınır kapısı olan Edirne'ye ve memleketimize gelişiniz bizi çok sevindirdi. Arkadaşlarım adına size hoş geldiniz diyor ve bu bukete sunuyorum. Lütfen kabul buyurun. Paşam size öğretmen olmak için söz vermiştim. Ve işte öğretmen adayı olarak karşınızdayım."**

Atatürk: **"Evet hatırladım. Sen Gelibolu'da yere düşen küçük kız değil misin? Söyle bakalım, ne öğretmeni olmak istiyorsun?"** bir an yanımdaki öğretmenlerime baktım ve **"Matematik öğretmeni olacağım."** dedim.

Atatürk: Hayır, sen matematik öğretmeni değil tarih öğretmeni olacaksın.

Fatma Refet Angan: Emredin Paşam ama neden?

Atatürk: Ben seni küçükken tanıdım. Sen o küçük yaşına rağmen güzel konuşuyordun. Şimdi de seni seçtiklerine göre sende bir şeyler var. Görüyorum ki çok okuyorsun ve güzel konuşuyorsun. Onun için sen tarih öğretmeni ol.

Gazi'nin bu sözleri aklımdan hiç çıkmamıştı. Artık ne olmak istediğime karar verdim. Ben tarih öğretmeni olacaktım.

Tarih Öğretmeni Fatma Refet Angan

Dolmabahçe Sarayında İkinci Türk Tarih Kongresi yapılmıştı. Bu kongreye katılan Gelibolu Ortaokulu Tarih Öğretmeni Fatma Refet Angın şöyle şöyle anlatıyor: Eylül 1937'de yapılan İkinci Türk Tarih Kongresinde vekildim. Dolmabahçe Sarayı'nda toplantı devam ederken Tarihçi Afet İnan beni Atatürk'e şöyle tanıttı:

"Size çiçeği burnunda bir tarih öğretmeni tanıtmak istiyorum."

Atatürk: Çocuk, sen geç kalmışsın ben onu tanıyorum.

Fatma Refet Angan: Paşam, ben emrinizi yerine getirdim ve tarih öğretmeni olarak emrinizdeyim.

Atatürk: Bak öğretmen olmak yeterli değil görev şimdi başlıyor. Şunu iyi bil ki çok iyi öğretmen olacaksın. Çok okuyacaksın. Sen zaten okuyorsun ama daha çok okuyacaksın. Öğrencileri çok iyi yetiştireceksin. Onlara Kurtuluş Savaşı'nı çok iyi öğreteceksin. Ve bu arada Çanakkale Savaşları'nı sakın unutma.

Fatma Refet Angan: Efendim, biliyorsunuz ben Geliboluluyum.

Atatürk: Evet, biliyorum. Bak çocuk bunu neden söylüyorsunuz? Bizi bu günlere getiren Çanakkale Savaşları'dır. Eğer biz onu kaybetseydik bugün hür dünya camiası yoktu. Bak çocuk sana bir şey daha söyleyeceğim. Devrimleri ve ilkeleri yaşatacağın. Gerektiğinde mücadele edeceksin. Sakın ha unutma.

Fatma Refet Angan: Paşam nasıl unuturum? Cumhuriyeti nasıl kazandık? Siz kahraman Atatürksünüz.

Atatürk: Biliyorum ama yine de unutma.

Kaynak: Atatürk'ten Gençliğe Unutulmaz Anılar, Ahmet Gürel, Mayıs 2009

Saklanmayı Seven Tavşan

İpek adında bir kız varmış. İpek resim yapmayı, okula gitmeyi, annesiyle vakit geçirmeyi ve oyuncakları ile oynamayı çok seviyormuş.

Yine bir sabah İpek, okula gitmek için erkenden kalkmış ve annesine dönerek: **"Anneciğim, bugün canım pembe renkli elbisemi giymek istiyor, pembe elbisemi giydirip saçlarımı da iki kulak toplar mısın?"** demiş.

Annesi, İpek'in saçlarını iki kulak toplayıp pembe elbisesini giydirerek ona sıkıca sarılmış ve: **"Bugün de çok eğlen, öğretmenini dikkatle dinle ve arkadaşlarınla güzelce oynayın."** diye tembihleyerek okula göndermiş.

Okula giden İpek, her sabah yaptığı gibi sınıfına girerek bütün arkadaşlarına **"Günaydın."** dedi.

Arkadaşları da **"Günaydın."** diyerek ona karşılık verdi. Daha sonra sınıfa Elif Öğretmen girdi. Elif Öğretmen, İpek'in anasını öğretmeniymiş. Çok tatlı, şirin, sevgi dolu ve eğlenceli bir öğretmendi. Tüm çocuklar Elif Öğretmeni çok seviyordu.

Elif Öğretmen, sınıfa dönerek: **"Çocuklar, bugün sizinle çok keyifli bir oyun oynayacağız. Oyunumuzun adı sıcak-soğuk."**

dedi. Öğrencilerden Emir:

"Öğretmenim, nasıl oynanıyor bu oyun?" diye sordu.

Elif Öğretmen: **"Bakın şimdi çocuklar, öncelikle birisi ebe oluyor. Ebe arkasını dönüp bakmazken, biz de saklayacak bir nesne seçiyoruz ve onu odada bir yere saklıyoruz. Daha sonra ebe önüne dönüp sakladığımız nesneyi aramaya başlıyor. Bizler de ebeyi sakladığımız nesneyi bulması için yönlendiriyoruz."** dedi.

Mina: **"Öğretmenim, peki ebeyi nasıl yönlendireceğiz?"** diye sordu.

Elif Öğretmen: **"Ebe sakladığımız nesneyi uzakta ararsa 'soğuk, soğuk, soğuk' diye bağıracacağız, sakladığımız şeye yaklaştığında ise 'ısıyor' diyeceğiz. Tam bulacak kadar yaklaştığında da 'sıcak, sıcak, sıcak' diye**

bağıracağız." şeklinde oyunu açıkladı.

Oyun çocukların ilgisini çekmişti. İlk olarak saklayacak bir şey bulmaları gerekiyordu. Emir, kenarda duran sevimli tavşancığı alıp koştu: **"Öğretmenim, bunu saklayabiliriz."** dedi.

Elif Öğretmen: **"Tamam o zaman. İlk ebe de bu tatlı tavşan gibi iki kulak saçları olan İpek olsun."**

İpek, heyecanla sınıfın bir köşesine giderek arkasını döndü. Öğretmeni ve arkadaşları, o görmeden tavşancığı oyuncak dolabının orta çekmesine sakladı. Daha sonra İpek sınıfa döndü ve aramaya başladı. Kütüphaneye baktı, masaların altına baktı, askılıkta asılı montların bile aralarına baktı. İpek aradıkça arkadaşları hep bir ağızdan **"Soğuk, soğuk, soğuk!"** diye bağıyorlar, İpek bulamadıkça gülüşmeleri bağırtılarına karışıyordu. Tam o sırada İpek çekmecelere doğru yaklaştı. Çocuklar hep birlikte **"Isıyor, isiyor!"** diye heyecanla bağırılmaya başladılar. Tavşancığa yaklaştığını anlayan İpek, çekmeceleri açmaya başladı. Arkadaşları da **"Sıcak, sıcak, sıcak!"** diye bağıyor, sevinçten zıplıyorlardı.

İkinci çekmeceyi açan İpek: "Yaşasın! Buldum buldum!" diye bağırdı. Öğretmeni ve arkadaşları, İpek'i alkışladı. Daha sonra Emir, ondan sonra Mina ve ardından tüm çocuklar sırasıyla ebe olarak aynı oyunu oynadı. Çocukların hepsi çok eğlenmişti ama bir o kadar da yorulmuşlardı.

Akşam olup evlerine döndüklerinde ise İpek, hemen annesine oynadıkları oyunu ve nasıl eğlendiklerini anlattı. Kızının neşesini gören annesi ayağa kalkarak dolaplarında duran oyuncak sepetini çıkarttı. Sepetin içinden İpek'e geçen sene hediye gelen ama onun çok da oynamadan dolaba kaldırdığı tavşancığı getirdi. Annesi: "Madem sıcak-soğuk oynamayı bu

kadar çok sevdim, o zaman biz de her akşam uyumadan önce bu oyunu oynayalım. Tavşancık odamızda bir yere saklansın, sen de onu bulmaya çalış. Bu sayede hem ikimiz eğlenceli vakit geçiririz hem de tavşancık dolapta bir kenarda kalıp yalnız başına sıkılmaktan kurtulmuş olur." dedi.

Annesinin fikrini çok beğenen İpek annesi ve tavşancık ile her gece yatmadan sıcak-soğuk oynadı. Oyun bitince İpek, tavşancığa sarılıp uyuyor ve onu artık oyuncak sepetinde bir kenarda bırakmıyordu. O kadar eğleniyorlardı ki o gün bir şeye üzülmüş bile olsalar unutup huzurla uykuya dalıyorlardı.

Bil Bakalım

Soru 1

İpek ve arkadaşlarının oynadığı oyunun adı neydi?

Soru 2

Oyunda kullandıkları peluş oyuncak hangi hayvandı?

Soru 3

Saklanan oyuncuğa yaklaşıncı çocuklar nasıl bağıriyordu?

Soru 4

Saklanan oyuncuktan uzaklaşıncı çocuklar nasıl bağıriyordu?

Soru 5

İpek okulda öğrendiğı oyunu eve döndüğünde kiminle oynadı?

Yolu Bul

Sevimli tavşanımıza evini bulması için yardım eder misin?

Bir 10 Kasım Hikâyesi: Atatürk'ün İzinde

Bir sabah küçük bir kasabada 10 Kasım'a özel hazırlıklar yapılıyordu. Kasabanın okulu her yıl olduğu gibi bu yıl da Atatürk'ü anmak için etkinlikler düzenleyecekti. Öğrencilerin bazıları öğretmenleriyle birlikte Atatürk'ün hayatını anlatan kısa bir tiyatro gösterisi hazırlamış bazıları da Atatürk'ün en sevdiği şiirleri ezberlemişlerdi.

10 Kasım sabahı, kasaba halkı yine büyük bir heyecan içindeydi. Küçük bir çocuk olan Emre, sabah erken saatte uyanmış annesiyle birlikte kasaba meydanındaki tören alanına gitmek için hazırlanıyordu. Emre, Atatürk'ü çok seviyor ve her 10 Kasım'da onun hayatını anlatan öyküler dinlemekten büyük keyif alıyordu. Ancak bu yıl Emre çok daha fazla heyecanlıydı.

Çünkü bu yıl ilk defa Atatürk'ün hayatını anlatan bir hikâyeyi kendisi anlatacaktı. Emre, okuldaki tiyatro gösterisi için Atatürk'ün hayatından kısa bir kesit hazırlamıştı. Emre, Atatürk'ün **"Yarının liderleri bugünün çocuklarıdır."** sözünü her zaman hatırlıyor ve bu sözden ilham alarak derslerinde en iyisini yapmaya çalışıyordu.

Kasaba meydanında okuldaki tören başlayınca herkes bir dakikalık saygı duruşuna geçmeden önce Emre sahneye çıktı. Kalbi hızlı bir şekilde çarpıyordu ama Atatürk'ün hayatını anlatırken sesinin titremediğini fark etti. Atatürk'ün Selanik'te doğduğundan Türk

milletinin bağımsızlık mücadelesine öncülük ettiğinden ve cumhuriyeti ilan ettiğinden bahsetti. Emre, Atatürk'ün halkına duyduğu sevgiyi ve ülkesine olan bağlılığını anlattıkça etrafındaki herkes sessizce dinlemeye başladı. Emre'nin sesi kasaba meydanında yükseldikçe kasaba halkının gözlerinde bir parıltı belirdi. Bu, sadece Emre'nin

değil herkesin Atatürk'ün mirasına olan saygısının bir göstergesiydi.

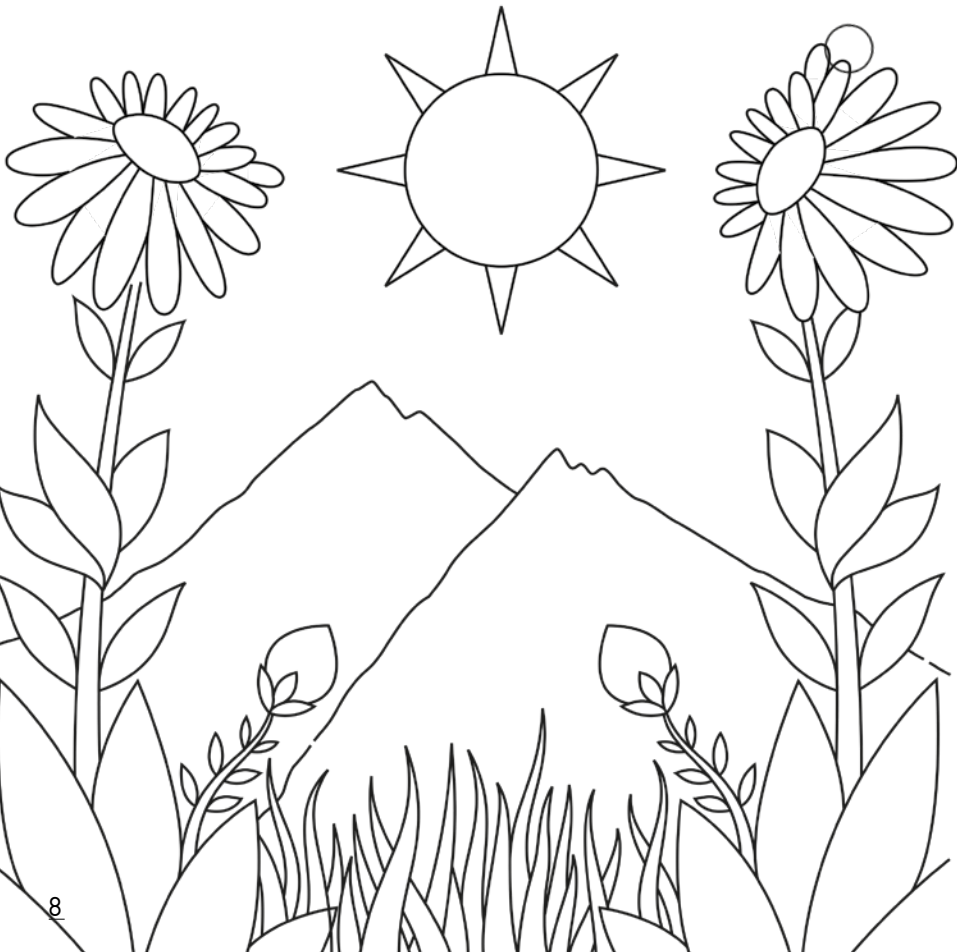
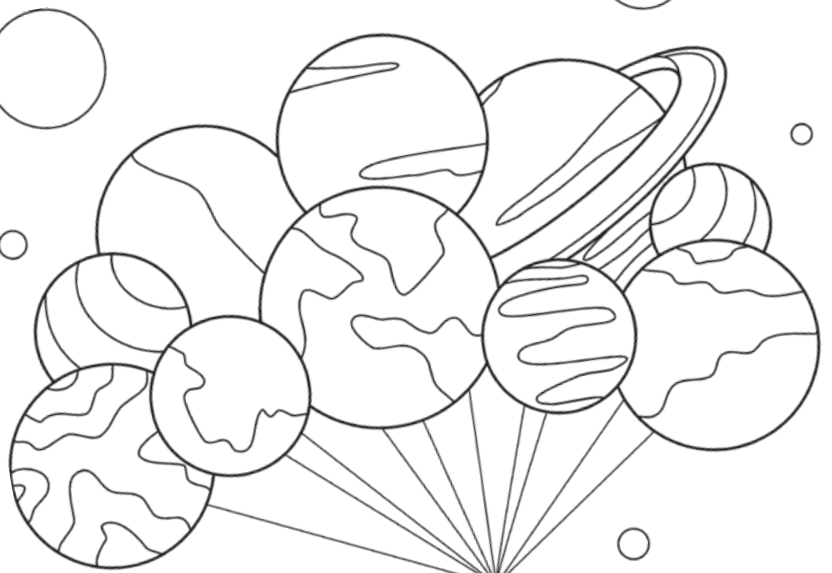
Emre, Atatürk'ün çocukları çok sevdiğini ve onların eğitiminin en önemli görevlerinden biri olduğunu anlatırken kendi küçük dünyasında da büyük bir sorumluluk hissetti. Tören sona erdiğinde Emre'nin öğretmeni yanına geldi ve ona şöyle dedi: **"Senin gibi bir çocuk**

Atatürk'ün mirasını daha iyi yaşatacak. Onun izinden gitmek sana ve tüm çocuklarımıza çok şey katacak. Unutma yarının liderleri sizlersiniz." o gün Emre, Atatürk'ü sadece bir lider olarak değil aynı zamanda bir rehber bir öğretmen olarak da anladı.

10 Kasım'ın sadece geçmişi anmak değil aynı zamanda geleceğe doğru atılan bir adım olduğunun farkına vardı. Emre, bir gün gerçekten de Atatürk'ün istediği gibi özgür, eşit ve aydınlık bir toplum için çalışmaya karar verdi.

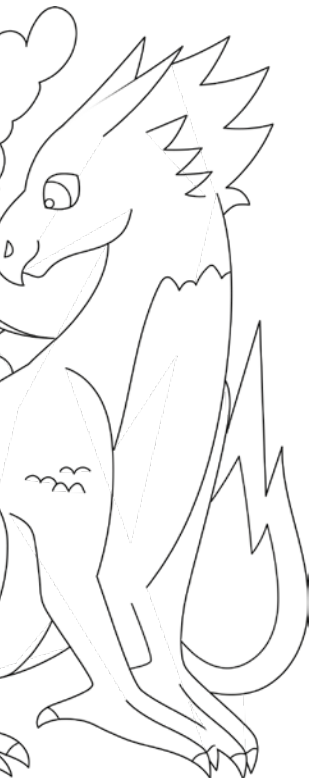
Boyama

Boyama

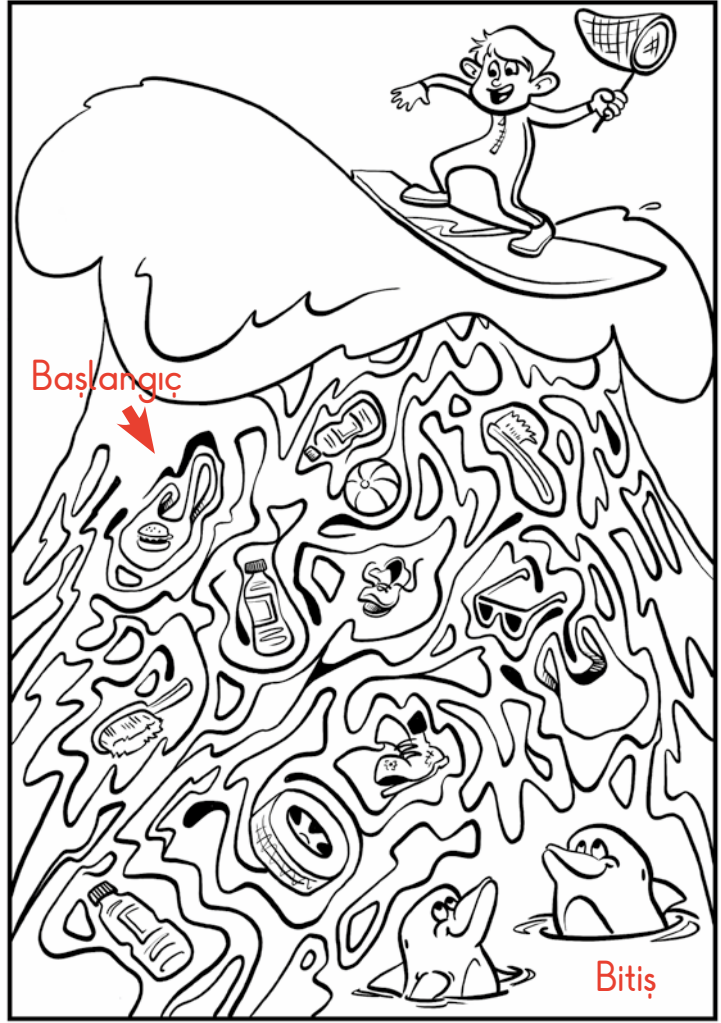

DEGER
Çocuk

Çöpleri Temizleyelim

Mehmet labirentte sörf yaparak yunus arkadaşlarına ulaşmak istiyor. Ama denizde çok fazla çöp var. Mehmet'in bu çöpleri temizleyerek arkadaşlarına ulaşmasına yardım eder misin?

Rakamları Takip Et

Sayıları ve noktaları takip ederek bu sevimli filin ortaya çıkmasına yardımcı olur musun?

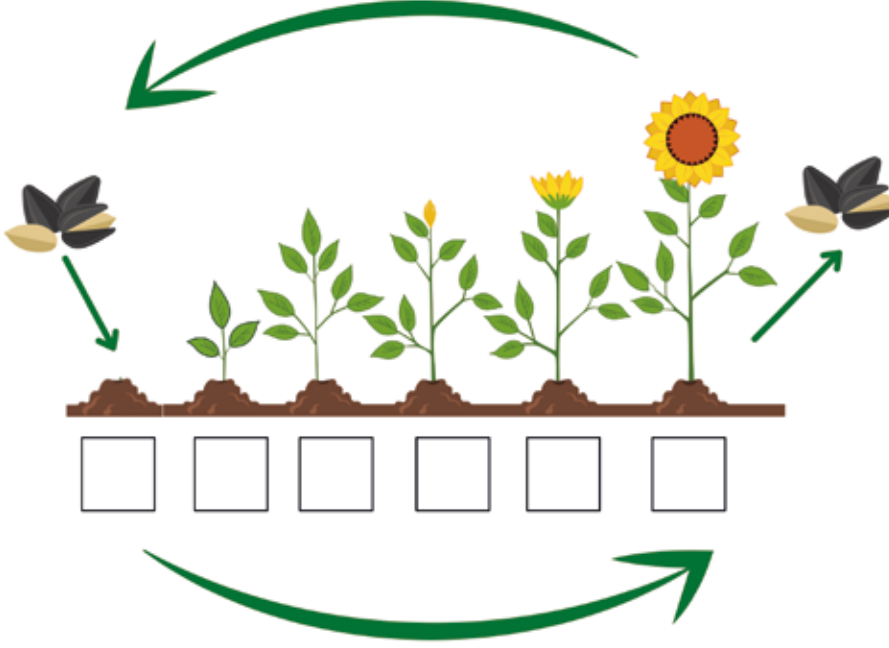
Aya Seyahat

Ahmet uzayı ve uzay yolculuğunu çok seviyor. Kendi yaptığı uzay aracıyla aya gitmesine yardımcı olur musun?

Bitkilerin Yaşam Döngüsü

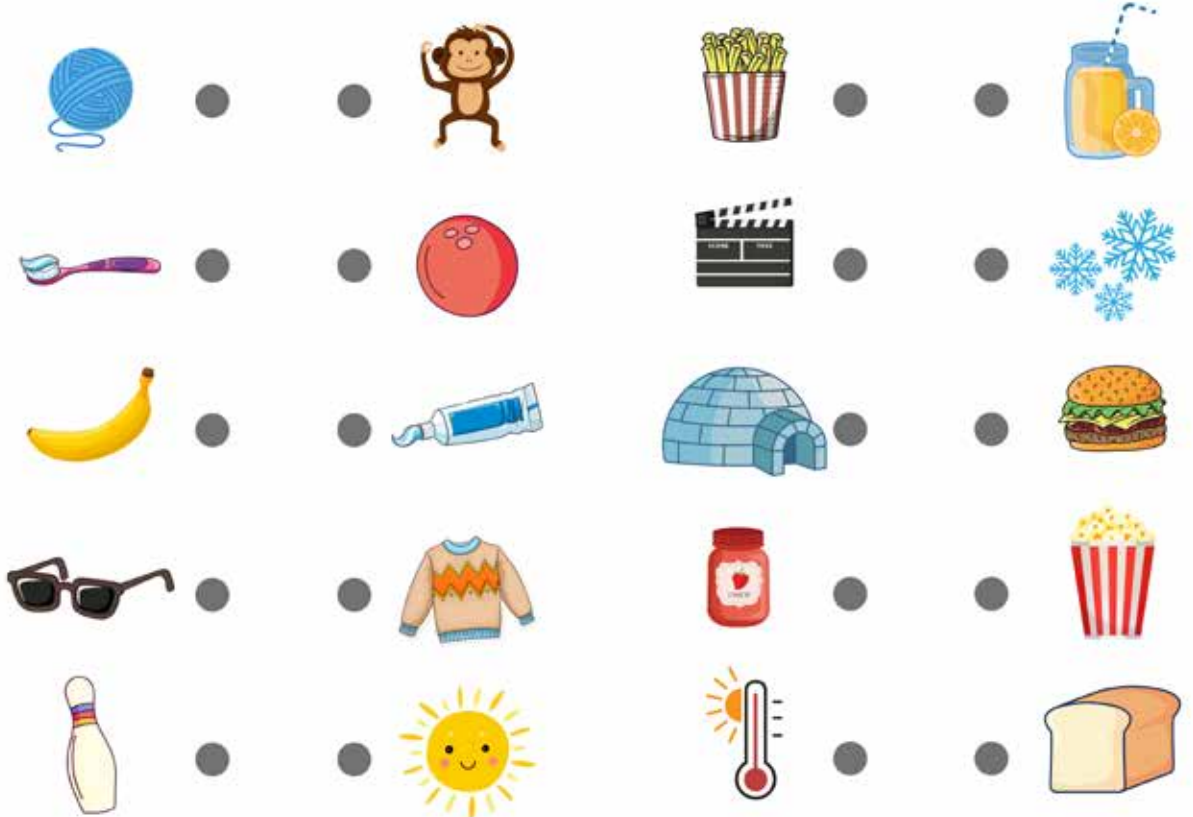
Aşağıdaki bitki yaşam döngüsünü inceleyin. Aşağıda verilen aşamaların numaralarını kutucuklara yazarak eşleştirin.

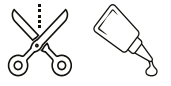

1. Filiz, gelişerek yeni yapraklar oluşturur ve besinini üretir.
2. Bitki, çiçek açar ve yeni tohumlar üretir.
3. Kök, toprağın derinliklerine doğru gelişir ve filiz büyür.
4. Tohum, toprakta uygun koşullar oluşuncaya kadar bekler.
5. Bitkinin çiçeğinin tomurcuğu oluşmaya başlar.
6. Tohum, filizlenmeye ve büyümeye başlar.

Eşleştir

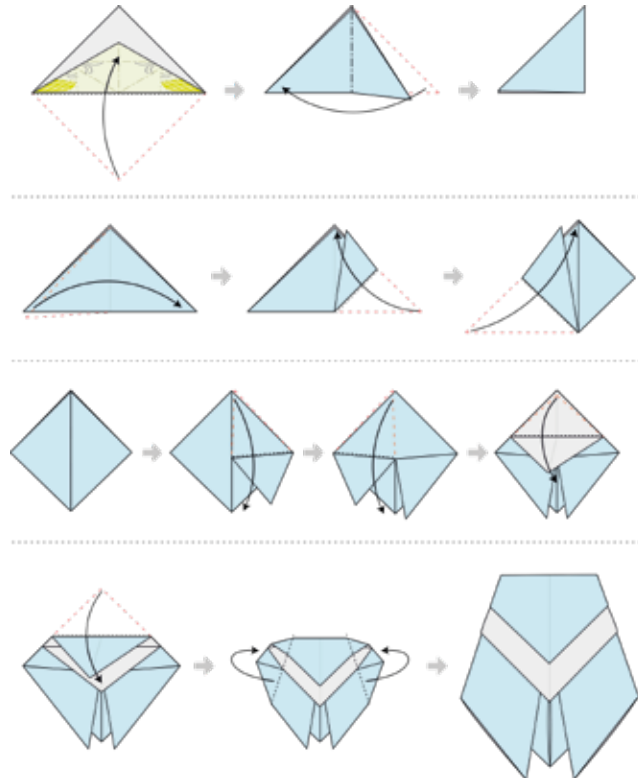
Aşağıdaki resimleri birbiriyle eşleştirebilir misin?

Ağustos Böceği

Aşağıdaki yönergeleri takip ederek sen de bu sevimli ağustos böceğiyle oynayabilirsin.

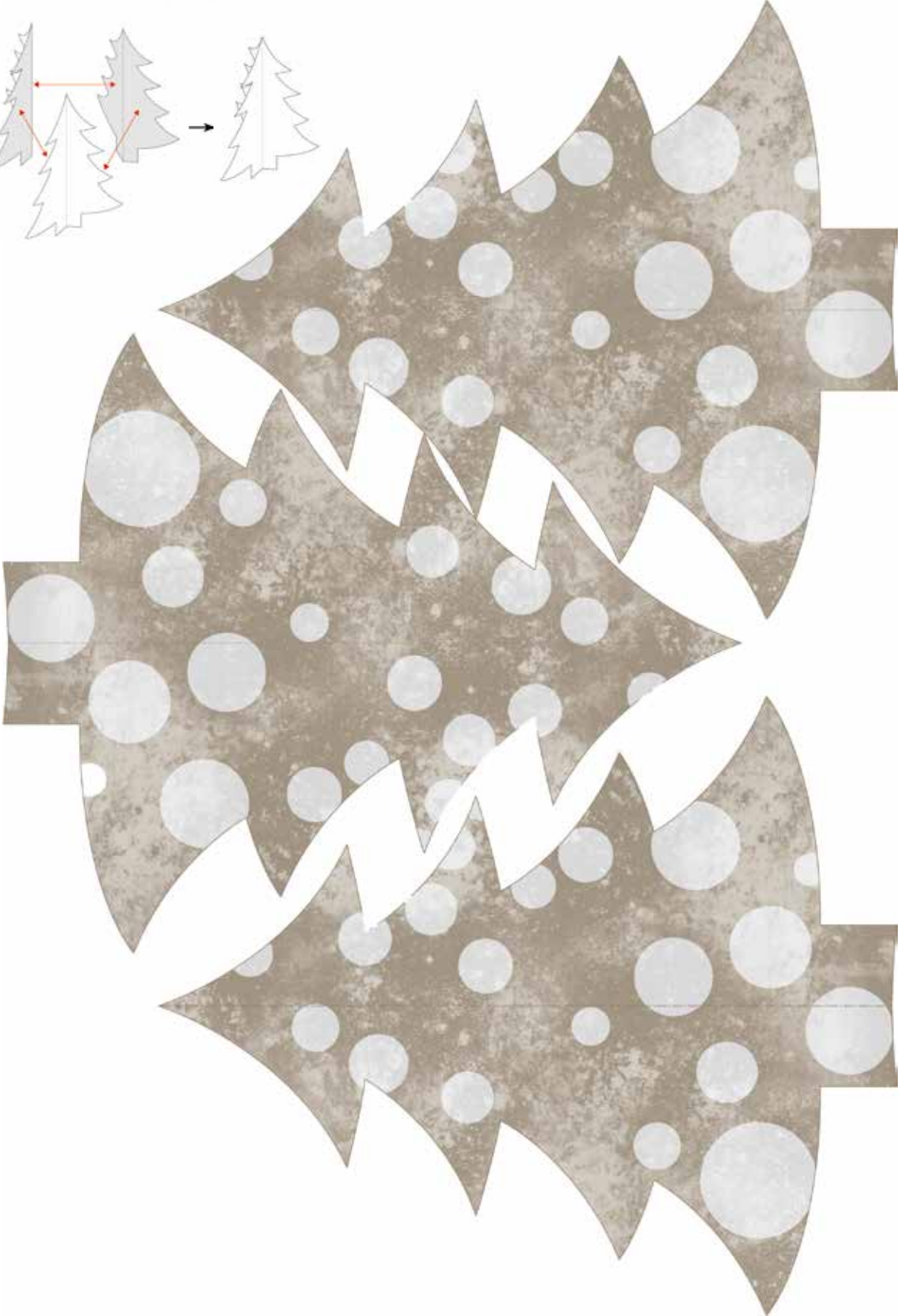
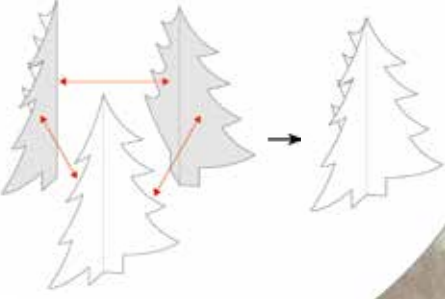
Fark Bulmaca

Denizler de yeryüzü kadar zenginliklerle dolu. Aşağıdaki resimde 8 fark var bulabilir misin?

Kes, Yapıştır

Verilen yönergeye bakarak sen de bu güzel çam ağacını yapabilirsin.

Gizli Eşyalar

Golf Sopası

Kuş

İğne

Kalp

Mum

Kürek

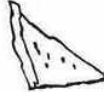
Şapka

Taç

Bowling Topu

Pizza Dilimi

Simit

Papyon

Cezve

Top

